

Grand Prix dla Placu Wolności

Laureat w kategorii "zrewitalizowany zespół/obiekt" - przebudowa kantoru I. K. Pознаńskiego

Laureat w kategorii "współczesna kamienica łódzka" - Diasfera Łódzka - Etap II

Laureat w kategorii "przestrzeń miejska" oraz laureat "Grand Prix" - przebudowa Placu Wolności

Laureat nagrody łódzianek i łódzian "Vox Populi" - Nova Fabryka, Kopernika 15

Przebudowa Placu Wolności

Przebudowa Placu Wolności w Łodzi to jedna z tych realizacji, które najlepiej pokazują, jak zmienia się nasze myślenie o mieście. Miejsce, które jeszcze niedawno pełniło funkcję zabetonowanego parkingu i miejskiej „wyspy ciepła”, zostało przekształcone w zieloną, przyjazną przestrzeń publiczną – nowy salon miasta, w którym spotykają się łódzianki, łódzianie i goście. Dzięki decyzjom miasta oraz pracy projektowej konsorcjum pracowni mamArchitekci i A2P2 architecture & planning Plac Wolności odzyskał rangę serca Łodzi, a jego historyczny, ośmioboczny układ wybrzmiał na nowo.

Kluczową ideą tej przemiany było odejście od dominacji ruchu samochodowego na rzecz komunikacji zbiorowej, pieszych i rowerzystów.

Ograniczono parkowanie, uporządkowano układ transportowy, a ruch tramwajowy skupiono w północnej części placu. W zamian oddano mieszkańcom kameralną, rekreacyjną przestrzeń codziennego użytku, w której można zatrzymać się w drodze, usiąść na ławce, spotkać znajomych czy po prostu popatrzeć na miasto. To tu dzisiaj bije rytm śródmieścia – nie przez głośny tranzyt, ale przez obecność ludzi.

Największą zmianę przyniosło wprowadzenie zieleni i rozwiązań opartych na naturze. Na placu pojawiły się 64 nowe drzewa oraz zieleńce, które nie tylko podkreślają osiowy, ośmioboczny układ tej przestrzeni, lecz także realnie poprawiają komfort klimatyczny. Zastosowana błękitno-zielona infrastruktura – ogrody deszczowe, zwiększona chłonność gleb, system retencji i spowolnionego odprowadzania wód opadowych – sprawia, że woda deszczowa staje się zasobem, a nie problemem. Ukształtowanie nawierzchni ze spadkami, żwirowe pasy drenażowe przy krawężnikach i podziemne warstwy chłonne pokazują, że to projekt, który myśli o przyszłości: o zmianach klimatu, nawałnicach, upałach.

Nowy Plac Wolności to jednak nie tylko zieleń i inżynieria, ale także świadome kształtowanie miejskiej scenografii życia. Fontanna posadzkowa, urządzenia do zabawy, odnowiony historyczny źródło z funkcją pitną, odrestaurowane słupy oświetleniowe oraz przeszklony pawilon wejściowy do Muzeum Kanału „Dętka” tworzą razem wieloplanową kompozycję. Plac nie jest już pustym tłem, lecz aktywną sceną, na której codziennie rozgrywają się małe miejskie historie: lektura książki na ławce, piknik na trawie, sesja zdjęciowa, spotkanie autorskie, spacer z dzieckiem czy chwilowy odpoczynek w drodze do pracy.

Ta realizacja w sposób modelowy łączy ochronę dziedzictwa z odpowiedzią na współczesne wyzwania klimatyczne i społeczne. Przywraca środek ciężkości centrum Łodzi, ożywia sąsiednie ulice, w tym najbliższy odcinek Piotrkowskiej, i pokazuje, że odwaga w odchodzeniu od pierwotnych założeń – w tym od wizji placu jako utwardzonej, „reprezentacyjnej” pustki – może przynieść

rozwiązanie, które mieszkańcy z entuzjazmem przyjmują i intensywnie użytkują. Mówi się, że najlepszym testem przestrzeni publicznej są „głosy nóg” – w przypadku Placu Wolności mieszkańcy i mieszkańcy Łodzi zagłosowali bardzo wyraźnie, wypełniając tę przestrzeń życiem od rana do wieczora. Dlatego dziś z dumą mówimy o nim jako o jednym z najważniejszych symboli nowego myślenia o centrum naszego miasta.

Nova Fabryka - Kompleks Kopernika 15

Nova Fabryka przy Kopernika 15 to inwestycja, która przekształciła niewielki kompleks fabryczny w eleganckie osiedle mieszkaniowe, łączące stare z nowym w charakterystyczny i wyjątkowy dla Łodzi sposób.

Inwestycja powstała na zabudowanej już działce, na której znajdowała się dawna fabryka szpilek u wyrobów drewnianych, założona w 1870 roku przez Henryka Wyssa. Była jedną z pierwszych tego typu fabryk w Łodzi. Po śmierci właściciela, zakład przekształcono spółkę rodzinną, wprowadzono nowe technologie i działalność wciąż się rozwijała. Po drugiej wojnie światowej funkcjonowały tutaj Państwowe Zakłady Wyrobów Drzewnych Przemysłu Włókienniczego, także fabryka sługo działała w swoim pierwotnym przeznaczeniu. Później miał tu swoją siedzibę Instytut Biotechnologii Przemysłu Rolno-Spożywczego oraz kilka prywatnych firm.

W 2018 roku, opustoszałą nieruchomość kupiła firma inwestycyjna Vision Developement, za projekt osiedla odpowiada Pracownia Projektowa Izzba – Chrabąszcz, Szczerbowski. Powstał plan przekształcenia budynków fabrycznych w nowoczesne, kameralne osiedle. Nieruchomość obejmowała trzy zabytkowe budynki: dwupiętrową oficynę mieszkalną i starą stróżówkę od strony ulicy oraz ukrytą w głębi działki tokarnię. Wszystkie obiekty zostały przebudowane i nadbudowane – oficyna zyskała dwie dodatkowe kondygnacje, a tokarnia jedną. W północnej części parceli, w miejscu rozebranego, niezabytkowego pawilonu gospodarczego, wzniesiono dwa nowe budynki stanowiące przedłużenie oficyny: pierwszy o tej samej wysokości co ona oraz drugi, niższy, dwukondygnacyjny, w którym urządzono dwupoziomowe apartamenty. Historyczne zabudowania przeszły kompleksową renowację i zostały zaadaptowane na komfortowe mieszkania. Łącznie na terenie całego osiedla powstały 62 lokale – od 26-metrowych kawalerek po mieszkania o powierzchni 83 m².

Budynki dawnej fabryki były otynkowane, projekt zakładał odsłonięcie ceglanych ścian, które nawiązywałyby do charakteru dawnej Łodzi, który zmodernizowany, tworzy jej dzisiejszy wizerunek. Było to jednak duże wyzwanie, ponieważ mury okazały się być w bardzo kiepskim stanie, zdradzające liczne przebudowania, w efekcie około 60% elewacji trzeba było poddać żmudnej ręcznej renowacji. Klasyczną, ceglana bryłę budynku uzupełniono o nowoczesne stalowo-szklane elementy, dodatkowe kondygnacje, długie balkony i tarasy. Korespondują one z zachowanymi schodami zewnętrznymi, które znajdują się na ścianie budynku tokarni. Jest to wyjątkowy detal, wyjątkowo rzadko spotykany w dzisiejszej Łodzi. Dodatkowo przestrzeń osiedla zagospodarowano małymi ogródkami dla mieszkań na parterze.

Ogromną przemianę przeszła parterowa stróżówka przy wjeździe na posesję, która ma charakter lokalu usługowego. Na podstawie rysunków pochodzących jeszcze z czasów zaboru rosyjskiego odtworzono jej oryginalny wygląd, a dodatkowo powiększono ją od strony wewnętrznego dziedzińca o przeszkloną dobudówkę. Na terenie osiedla powstała również nowa pergola śmietnikowa, stylizowana na wzór historycznej zabudowy.

W 2022 roku inwestycja otrzymała wyróżnienie na Europea Property Awards.

Rozbudowa dawnego Kantoru I.K. Poznańskiego - Ogrodowa 15A

Kantor Poznańskiego był jednym z pierwszych budynków biurowych w Łodzi. Zaprojektowany przez Hilarego Majewskiego, został wzniesiony w latach 80. XIX wieku i należał do zespołu fabrycznego Izraela Kalmanowaicza Poznańskiego. Na przestrzeni dziejów był rozbudowywany i przebudowywany, w 1907 stał się bezpośrednim łącznikiem domu prywatnego (Pałacu Poznańskiego) z fabryką. Za ostatnią rewitalizację odpowiada firma Maxwell Holding, a projekt przygotowała Pracownia Archidea.

Budynek kantoru, dzięki swojej malowniczej, asymetrycznej bryle nawiązuje bardziej do architektury willowej niż przemysłowej. Bezpośrednio połączony z Pałacem Poznańskiego, sąsiaduje z odrestaurowanym ogrodem, którego uroki można podziwiać z okien od strony zachodnio-północnej.

Ostatnia przebudowa kantoru miała miejsce w latach 60. XX wieku. W tej formie funkcjonował aż do 2021 roku, kiedy to rozpoczęto jego czwartą rozbudowę. Projekt obejmuje nadbudowę przeszklonej antresoli na trzecim piętrze oraz stworzenie drewnianego tarasu widokowego na dachu. Z jego poziomu rozpościerać się będzie wyjątkowy widok na cały dawny zespół fabryczny I.K. Poznańskiego - dziś tętniące życiem Centrum Manufaktura, Hotel Andel's oraz Pałac Poznańskiego - siedzibę Muzeum Miasta Łodzi.

Kantor Poznańskiego to historyczny budynek biurowy zlokalizowany w sercu Łodzi, który łączy nowoczesne udogodnienia z niepowtarzalnym, fabrykanckim charakterem. Na pięciu starannie odrestaurowanych kondygnacjach mieszczą się przestrzenie biurowe i usługowe. Jasne, pełne naturalnego światła wnętrza tworzą idealne warunki do pracy, a widoki na pałac, ogród i Rynek Manufaktury nadają miejscu wyjątkowego klimatu.

Każda z blisko 400-metrowych kondygnacji zapewnia butikową atmosferę i komfortowe warunki pracy. Obecna modernizacja - obejmująca dodanie przeszklonej antresoli i tarasu na dachu - stanowi kolejny etap rozwoju tej niezwyklej przestrzeni, w której historia harmonijnie łączy się z nowoczesnością.

Diasfera Łódzka - Etap II

Diasfera Łódzka to pierwsza inwestycja firmy Duda Developement w naszym mieście i, jak podkreślają, największe z ich dotychczasowych przedsięwzięć mieszkaniowych. Obejmuje kilka działek między ulicami Kilińskiego i Targową czyniąc jej lokalizację pierwszorzędą - w odległości spaceru od Parku Źródłiska, Galerii Łódzkiej, Szkoły Filmowej i ulicy Piotrkowskiej.

Inwestycja budowana jest etapami - działki zabudowywane są w innym czasie a projekty przygotowują inne pracownie architektoniczne.

Zachowana jest jednak wyjątkowa spójność i wysoki standard wykończenia.

Tu bohaterem jest Etap II - kompleks mieszkaniowy przedłużający pierzeję Etapu I, która teraz kończy się narożnikiem wychodzącym na ulicę Kilińskiego. Charakteryzuje się odrębnością fasad, urozmaiconych nowoczesną kolorystyką, wszystkie jednak harmonijnie łączą się ze sobą, jak i z otaczającą je architekturą. Jest to nawiązanie do tradycyjnej łódzkiej zabudowy kamienicznej, wpisującej się w pierzeję ulicy. Etap II Diasfery Łódzkiej obejmuje 245 mieszkań - wszystkie z nich zostały sprzedane. Elementem wyróżniającym dla tego etapu jest ciąg lokali usługowych na parterze ON Diasfera.

Zadbano o części wspólne mieszkańców - na dziedzińcu znajdują się ławki i stoliki zachęcające do sąsiedzkich spotkań. Umieszczono tu także półkę do bookcrossingu, czyli wymiany książek. Inwestorzy postavili także na sztukę, ścianę prowadzącą na dziedziniec zrobi mural autorstwa Maćka Polaka.

Diasfera Łódzka to projekt świetnie wpisujący się w kontekst miejsca, w kontekst Łodzi. Projekt nawiązuje do łódzkiej historycznej zabudowy, choć jest nieschematyczną wariacją na temat klasycznych ram architektury kamienicznej. Ponadto nawiązuje również do prężnej w Łodzi kultury sztuki murali, urozmaicając projekt o dzieło lokalnego artysty.

listopad 2025